

Soud

Václav Neckář

Soud, soud, soud svět mými ústy svolává,
rád ponesu kříž, kříž, ten kříž
zem štědře dětem rozdává s kolébkou.

Přede mnou zvěstovalo lásku a ráj
pro lidi tisíc proroků,
však rozplynul se sen, zbyl dým
a moře rudých potoků.

Znát, znát, znát lék na tuhle dobu bolavou,
naučit se žít, žít, jen žít
a neusínat s obavou tíživou.

Já kašlu na slíbenou spásu a ráj
andělů s mečem ohnivým,
tak poradte mi prosím, jak žít
s člověčím srdcem poctivým.

Proč ve mně tluče, proč tluče,
snad už se blíží soud, soud, soud
těch, co se teprv narodí,
chtěl bych při tom být, žít, jen žít
až prorocství se zahodí s úlevou.

Protože zvěstovalo lásku a ráj
pro lidi tisíc, tisíc, tisíc proroků,
však rozplynul se sen, zbyl dým
a moře rudých potoků.

Já kašlu na slíbenou spásu a ráj...

Znát lék, lék, lék na tuhle dobu bolavou,
naučit se žít, žít, jen žít
a neusínat s obavou,
naučit se žít, žít, žít
a neusínat s obavou,
naučit se žít.